

FORSKERE: SPROGVURDERINGER ER I BEDSTE FALD SPILD AF TID

Konflikt i forældresamarbejdet:

Ikke nok at være rummelig

Læs side 14

I stedet for hjemme:

Forældreopgaven på deltid

Læs side 22

Frederiksberg:

Pædagogmedhjælper
på kursus

Læs side 26

Udgiver:

LFS, Landsforeningen for
Socialpædagoger
Rosenvængets Allé 16,
2100 København Ø
Telefon: 3544 4546
www.lfs.dk

Ansvarshavende redaktør:

Kirsten Gunvor Løth (formand)

Redaktion:

E-mail: lfsnyt@lfs.dk

Anna Louise Stevnhøj,
Daglig redaktør

Telefon: 4697 1662/ 3071 8947

Email: alst@foa.dk

Agnete Solvej Christiansen,
Journalist

Telefon: 4697 1671

Email: agch@foa.dk

Signe Rosa Skelbæk,
Journalist

Telefon: 4697 1663

Email: sisk@foa.dk

Forsideillustration:

Al-Midjourney/Anna Louise Stevnhøj

Layout: Falk og musen

Grafisk produktion: Jørn Thomsen

Elbo A/S, som er certificeret efter følgende internationale standarder: ISO 14001 miljøcertificering, ISO 9001 kvalitetscertificering, FSC-certificering og Svanemærket. Trykt på miljørigtigt papir med vegetabiliske farver.

Medieinfo og deadlines på:

lfs.dk/118

Oplag: 12.500 • ISSN: 2794-3747
50. årgang

Næste nummer udkommer i
uge 42 2024.

Deadline 3. oktober 2024.

Åbningstider:

Mandag, tirsdag, onsdag
og fredag 10.00-14.00
Torsdag 12.00-16.00
Telefon: 3544 4546
E-mail: lfs@lfs.dk

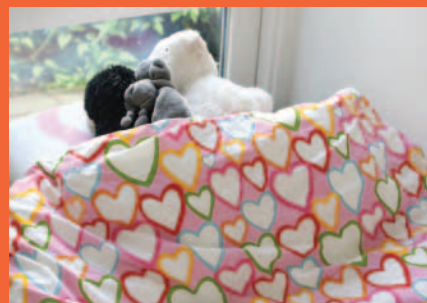

ARTIKLER

- 3 **Leder:**
Sprogvurdering: Vi skal tage faget tilbage
- 4 **Københavns Kommune laver budgetaftale uden Børne- og Ungdomsborgmesteren**
- 6 **Forskere: Sprogvurderinger er i bedste fald spild af tid**
- 9 **Ikke pligt til at sprogvurdere alle børn**
- 11 **LFS: Politisk og fagligt tonedøvt**
- 12 **Medlemsportræt: Jeg greb chancen – og det har jeg ikke fortrudt**
- 14 **Når forældresamarbejdet er konfliktfyldt**
- 18 **Vi skal være åbne og ærlige om de institutionelle rammer**
- 22 **Vi passer forældreopgaverne på deltid**
- 26 **Alle børn på Frederiksberg skal inviteres ind i legen**
- 30 **LFS-kalenderen**
- 32 **Sandt eller falsk:
Er det virkelig sundt at kede sig?**

6 "Der er mange af mine medarbejdere, der er ærlige om, at de hader at lave sprogvurdering. De bryder sig meget lidt om testelementet, og så er der en del begreber i Sprogvurdering 3-6, der er utidssvarende."

14

22

SPROGVURDERING: VI SKAL TAGE FAGET TILBAGE

Da jeg var helt nyansat pædagogisk leder i Københavns Kommunes Børne- og Ungdomsforvaltning, trådte jeg ind i en institution, hvor samtlige børn blev sprogvurderet – eller sprogtestet, som jeg ynder at kalde det.

Dengang var der stadig livlige faglige diskussioner om sprogvurdering af børn blandt vores medlemmer, tillidsrepræsentanter og ledere. Der blev holdt stormøder, fordi politikerne i København ville tvinge sprogvurderingerne igennem. På trods af at Christiansborg havde gjort det tydeligt i lovgivningen, at det var op til pædagogerne at vurdere, hvilke børn der var bekymring for sprogligt. Medlemmer skrev læserbreve og var i det hele taget aktive i den offentlige debat om spørgsmålet.

Tilbage til institutionen på Nørrebro. En af de femårige Nørrebro-drenge skulle sprogvurderes, fordi Københavns Kommune sagde, at hvis du var sprogvurderet som treårig, skulle du også sprogvurderes som femårig. Da pædagogen kommer ud efter testen, siger hun:

”Det er helt hul i hovedet det her! Der er jo ingen bekymringer, og nu har jeg siddet med en dreng, der i alle andre sammenhænge er i trivsel og har et veludviklet sprog og bruger både krop og mund til at kommunikere med. Da jeg spurgte ham, hvad der var tilbage, hvis jeg tog ordet ”skole” væk fra ordet ”skoletaske”, svarede han ”penalhus.” Det bekræftede os i, at vi var nødt til i personalegruppen og med forældre at tage snakken om, hvad der gav mening for forældre, børn og det pædagogiske personale. Og vi fik over tid lavet en god systematik, hvor vi med de rammer, der nu engang var, via observationer fik kortlagt, hvilke børn vi var bekymrede for, hvorefter vi med en velfunderet pædagogik fik aftalt, hvilke indsatser der skulle iværksættes.

På det pædagogiske felt skal vi forholde os til forskning. Men huske, at forskning altid også er præget af ideologiske ståsteder. Forskning er ikke neutral. Og den er meget sjældent praksisorienteret. Dermed bliver især pædagoger overladt til selv at omsætte forskningsbaseret viden til praksis og udvikle metoder. Det har vi ikke en stærk tradition for, og rammerne er knappe. Derfor ser vi i det ganske land, at det er alle andre end faget selv, der definerer, hvordan vi skal arbejde.

Mit budskab er: Tag diskussionen med jeres kollegaer. Er den måde, vi arbejder med sprog på, meningsfuld? Er de metoder, vi bruger for tidskrævende? Kan vi fastholde systematikken, men blive klogere på børnenes udvikling ved at gøre noget andet? Og i så fald, hvordan ser det andet ud?

”Jeg har en mistanke om, at forvaltningen synes, det er vigtigere at samle data for, hvor mange børn der henholdsvis dumper og består Sprogvurdering 3-6, end det er at lytte efter pædagogernes vurderinger.”

Langt de fleste pædagoger, jeg har mødt, elsker samtaler om pædagogik, men oplever, at tiden er knap, og at der er længere mellem jer.

Netop derfor skal vi tage faget tilbage ved at diskutere, hvad der er god pædagogik og hvilken metode og systematik, der er behov for. Det er ikke forvaltningen, psykologer eller politikere, der har svaret. Det er det pædagogiske personale.

Det glæder mig, at diskussionen om Sprogvurdering 3-6 er blusset op igen, og at der er fornuftigt pædagogisk personale derude, der træffer deres egne valg.

Det gør mig til gengæld ærgerlig, at Børne- og Ungdomsforvaltningen i Københavns Kommune vælger at være tonedøve, hvad angår denne diskussion. Jeg har en mistanke om, at forvaltningen synes, det er vigtigere at samle data for, hvor mange børn der henholdsvis dumper og består Sprogvurdering 3-6, end det er at lytte efter pædagogernes vurderinger af, hvad de bør bruge deres sparsomme tid på.

Kirsten Gunvor Løth,
formand for LFS

KØBENHAVNS KOMMUNE LAVER BUDGETAFTALE UDEN BØRNE- OG UNGDOMSBORGMESTEREN

9. september 2024 præsenterede otte af partierne på Københavns Rådhus den kommende budgetaftale for Københavns Kommune. Bag budgetforliget står Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten, Liberal Alliance, Radikale Venstre, Venstre og Dansk Folkeparti. Men uden for står Konservative, og dermed Børne- og Ungdomsborgmesteren, og Alternativet.

Aftalen sikrer blandt andet 1,25 mia. kr. til service i 2025, fordelt med 394 mio. kr. til børneområdet, 511 mio. kr. til socialområdet og 138 mio. kr. til sundheds- og omsorgsområdet. På børneområdet fremhæver forligspartierne især, at der afsættes millioner til et løft af folkeskolen, der blandt andet skal udmøntes som to-voksenordning i børnehave- og 1. klasse, overgangspædagoger, ekstra ledelseskraft på skolerne og praksisnær kompetenceudvikling på dagtilbuds- og skoleområdet, fremgår det af pressemeddelelsen.

Men Konservatives Børne- og Ungdomsborgmester, Jakob Næsager, er

ikke en del af aftalen. Et par dage inden forliget blev indgået, forlod han forhandlingerne. Han forklarer, at årsagen blandt andet skal findes på en ny kattelem for lukning flere dagtilbud:

”Vi har netop aftalt, efter en omfattende proces om lukning og nedjustering af dagtilbud i kommunen, at nu skulle der ro på for alle parter skyld. Det skratter man i aftalen,” siger borgmesteren.

I aftalen fremgår det, at forligspartierne forpligtiger sig til at nedjustere den overskydende kapacitet på dagtilbudsområdet inden udgangen af 2026. Dermed skal der igangsættes en ny proces, hvor det skal besluttes, hvilke dagtilbud, der er i risiko for lukning eller nedjustering.

”For mig var det væsentligt, at det kom med i aftalen, at dagtilbud skal have rengøring hver dag. Det er der ikke fundet finansiering til, og det synes jeg ikke, man kan være bekendt. Det udmønter sig som højt sygefravær hos børn og medarbejdere. Der er givet et stort løft til skoleområdet, men det er til en vis grad dagtilbuddene, der betaler,” siger han.

Formanden mener

”Der er en række positive elementer i den nye budgetaftale, blandt andet til kompetenceløft af pædagogisk personale, knap 200 millioner i varige midler på socialområdet, flere botilbudspladser, der vil nedbringe ventetiden, overgangs-pædagoger i skolerne osv.

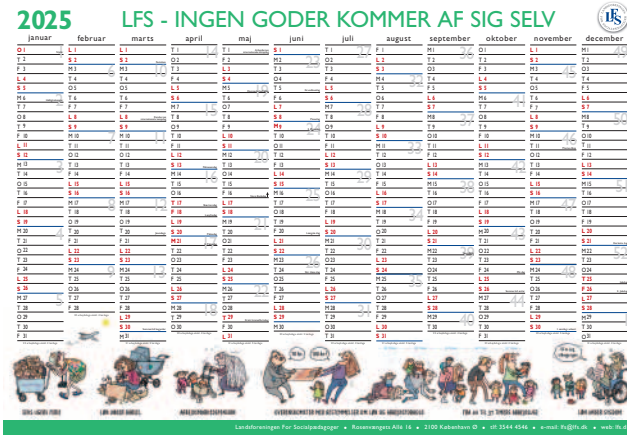
Men desværre er aftalen langt fra uproblematisk. Den såkaldte historiske økonomiaftale, der blev indgået mellem regeringen og Kommunernes Landsforening i foråret, som skulle sikre et stort løft af den borgernære velfærd i kommunerne, viser sit sande ansigt nu, hvor budgettet lægges frem. Københavns budgetaftale er ikke i nærheden af at rette op på årtiers besparelser på blandt andet børne- og socialområdet, og alene i denne aftale er der indlagt fremtidige millionbesparelser, som formentlig kommer til at blive udmøntet som grønthøstere på de enkelte områder.” ●

LFS VÆGKALENDER 2025

LFS får hvert år fremstillet en vægkalender, som måler 70 gange 100 cm, og som er velegnet til at have hængende på væggen i institutionen.

Thomas Balle, som selv er medlem af LFS, har illustreret 2025-kalenderen, som bærer parolen 'Ingen goder kommer af sig selv'.

Kalenderen kan hentes i LFS, Rosenvængets Alle 16, 2100 København Ø, af alle LFS-medlemmer. Her kan du også hente en kalender i A4 format, hvor januar til juni er trykt på den ene side, mens juli til december er på den anden.

LFS I MEDIERNE

Hvorfor kan det bedre betale sig i løn og arbejdsglæde at være dem længst væk fra det direkte arbejde? Dét er spørgsmålet, hvis man vil skaffe flere pædagoger, skrev formanden for almenområdet i LFS, Martin Kragballe, i et debatindlæg i Politiken den 19. august. Han gav i indlægget en række bud på relevant handling, hvis samfundet vil motivere flere unge til at søge pædagoguddannelsen.

HVAD BETYDER BARNETS LOV FOR ALMENOMRÅDET

Barnets lov, som trådte i kraft 1. januar 2024, har betydning for hele børne- og ungeområdet. Social- og Boligstyrelsen lancerer nu tre korte film om loven til de medarbejdere, der i dagtilbud, skole og fritidstilbud. Filmene giver indblik i sagsgangene efter en underretning, støttmuligheder og samarbejdet med myndighedsafdelingen og findes sammen med en guide til loven på www.sbst.dk/boern/boernene-foerst-og-barnets-lov

SKÆRMBARN

Børn og skærme er tidens helt store emne. Den digitale udvikling har nemlig ændret vilkårene for børnelivet og har givet et hav af nye muligheder - og risici - som vores børn skal lære at navigere i. Journalist Ditte Giese har med støtte

fra Trygfonden skabt en hel podcastserie på otte episoder, hvor hun taler med eksperter, gamere, skolelære og ikke mindst et panel af dem, som det hele handler om: Skærm børn. Podcasten er produceret i samarbejde med Børns Vilkår og Heartbeats og kan findes på din normale podcastapp.

FORSKERE: SPROGVURDERINGER ER FALD SPILD AF TID

”Sprogvurderinger af hele børnegruppen var en skal-opgave, vi kun udførte af pligt. De gav ikke mening,” fortæller pædagog Simone Villsen i Absalons Have på Vesterbro, hvor man ikke længere laver sprogvurderinger af alle børn. Sprogforsker Laila Kjærbæk har det samme syn på sprogvurderingerne: ”Der er intet, der tyder på, at sprogvurderinger har nogen positiv effekt. Så i bedste fald er det spild af tid. I værste fald gør de mere skade end gavn,” siger sprogforskeren.

R I BEDSTE

”Det er jo helt skævt, at et barn kan ”dumpe” sprogvurderingen, fordi han eller hun ikke kan identificere et slips på en tegning på en computerskærm ... jeg mener, der er ingen af vores børns forældre, der går med slips til daglig,” siger Simone Villsen, som er sprogansvarlig pædagog i den integrerede institution Absalons Have.

Hun blev uddannet i 2020 og ansat i Absalons Have samme år, og som pædagog fik hun hurtigt et anstrengt forhold til sprogvurderingerne fra det nationale sprogscreeningsprogram.

”Det var en underligt kunstig situation, hvor man trak barnet væk fra gruppen til et andet rum, hvor det så skulle svare på mere eller mindre relevante spørgsmål, og pædagogen blev pålagt en unaturlig attitude over for barnet ved at have det til eksamen,” siger Simone Villsen.

Hadeopgaven uden mening

Det gik op for Simone Villsen, at hun ikke stod alene med sin holdning.

”Det blev oplevet som en hadeopgave, som ingen rigtig kunne se meningen med. Vurderingerne fortalte os ikke noget om det enkelte barn, vi ikke vidste i forvejen, og det var faktisk endda sådan, at vores daværende talehørekonsulent ikke engang spurgte til sprogvurderingen, når hun kom på besøg for at se et barn,” siger Simone Villsen.

Sprogvurderingerne var desuden en tidskrævende opgave.

”Det tager i hvert fald 30 minutter med de treårige og en time med de femårige. Men der er også forberedelse, og det tager tid at hente barnet, få det til at føle sig godt tilpas i konteksten og så videre. Det var vildt frustrerende at have en opgave, som følte meningsløs, og som

”Det ødelægger arbejdsglæden at have en opgave, som føles meningsløs, og som samtidig tager tid fra børnene,” siger Simone Villsen, som er pædagog og sprogansvarlig i Absalons Have, som har skrottet sprogvurdering af hele børnegruppen.

samtidigt tog tid fra børnene. Det ødelægger arbejdsglæden, for man bliver altså pædagog for, at det man laver skal give mening. Ellers er man bare en robot,” siger Simone Villsen.

Derfor valgte Absalons Have at skrotte sprogvurderingerne som et redskab for alle børn. I dag udføres den kun, hvis der er en konkret formodning om, at barnet har brug for særlig støtte.

Går ikke ind for at teste børn

Det, der gjorde det endelig udslag for, at Absalons Have endelig kasserede sprogvurderingerne som et redskab for alle børn, var, at de fik yderligere et redskab i hænderne, nemlig Sprogtrappen.

”Da vi lærte Sprogtrappen at kende, fandt vi ud af, at det giver meget mere mening for os. Det er langt mere fleksibelt og spiller sammen med vores faglighed. Så vi besluttede os for, at det var hul i hovedet at have to sidekørende systemer,” siger Simone Villsen.

Når hun taler med sprogansvarlige pædagoger fra andre institutioner, får hun indtryk af, at mange tror, at det er en

I Sprogvurdering 3 – 6 skal de treårige kunne svare på, hvad tegningen forestiller. Og det, synes Simone Villsen, som er sprogansvarlig pædagog i den integrerede institution Absalons Have, er helt skævt: ”Der er jo ingen af vores børns forældre, der går med slips til daglig.”

- obligatorisk opgave at bruge Sprogvurdering 3-6.

"Jeg tror ikke, at ret mange ved, at man ikke behøver sprogvurderer alle børn. Vi skal bare reagere, hvis et barn er sprogligt udfordret, og det bruger vi vores faglighed til. Det er typisk i vores daglige arbejde og leg med børnene, at vi opdager børn med udfordringer. Og så bruger vi Sprograppen som redskab til at systematisere vores faglige observationer. Men uden at teste og måle børnegruppen. For det går vi ikke ind for."

"Det er jo helt skævt, at et barn kan "dumpe" sprogvurderingen, fordi han eller hun ikke kan identificere et slips på en tegning."

Pia Bah: Sprogvurdering bør udgå

Pia Bah er leder af VVK klynge F. Hun har tidligere været forsvarer for Sprogvurdering 3-6, fordi hun mener, at der er brug for et systematisk værktøj til at opdage de børn, der mangler dimensioner af deres sprog, og som man ellers risikerer at overse i hverdagen.

"Der er mange af mine medarbejdere, der er ærlige om, at de hader at lave sprogvurdering. De bryder sig meget lidt om testelementet, og så er der en del

"Sprogvurdering 3-6 bør udgå og erstattes af Sprograppen, som er et meget stærkere redskab," mener klyngeleder Pia Bah.

begreber i Sprogvurdering 3-6, der er utidssvarende. Det er eksempelvis helt forældet at forvente af treårige børn, at de skal vide, hvad en postkasse og et brev er," siger Pia Bah.

Når Pia Bah i dag mener, at Sprogvurdering 3-6 fint kan udgå, er det fordi, hun mener, at Sprograppen er et bedre alternativ.

"Sprograppen er et stærkere redskab. Det viser flere aspekter af barnets udvikling, og man kan bruge redskabet rent pædagogisk til at understøtte barnets udvikling, hvor sprogvurderingen udelukkende er et testredskab. Det spiller helt klart også ind, at mine medarbejdere er helt vilde med Sprograppen, fordi redskabet giver meget bedre mening," siger Pia Bah, der meget gerne ser, at Børne- og

Hvis den treårige svarer "skjorte" eller "krave" til denne tegning, er svaret forkert. Det er en meget firkantet måde at anskue sprog på, mener sprogforsker Laila Kjærbæk.

Ungdomsforvaltningen lader Sprograppen erstatte Sprogvurdering 3-6.

"Hvis det er fordi, man gerne vil samle centrale data, kan man lige så vel gøre det via Sprograppen," siger Pia Bah.

Afskaf sprogvurderingerne

Laila Kjærbæk er forsker ved Institut for Kultur- og Sprogvidenskaber på Syddansk Universitet. Hun har sammen med tre andre sprogforskere undersøgt virkningen af de nationale sprogvurderinger. Og det får hende til at bakke op om beslutningen i Absalons Have.

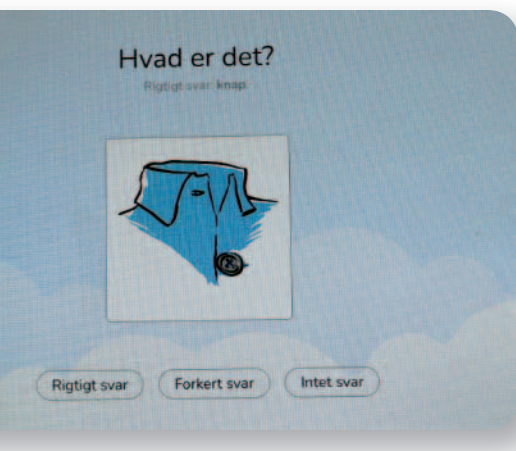
Forskergruppen har nemlig ikke været i stand til at påvise nogen positiv effekt af sprogvurderingerne – hverken i deres egen kortlægning eller i nogen af de øvrige undersøgelser, der er lavet af metoden.

Sprogforsker Laila Kjærbæk har oplevet pædagoger sidde og øve billeder og ord fra sprogvurderingen, så børnene kunne klare sig godt. "Men det er altså ikke godt sprogarbejde," siger Laila Kjærbæk.

Sprogvurderingerne

Sprogvurdering og sprogscreening er to ord for samme metode, der udbydes af konsulentfirmaet Rambøll, og som findes i den digitale materialesamling Hjernen&Hjertet.

“Der er mange af mine medarbejdere, der er ærlige om, at de hader at lave sprogvurdering.”

Det får dem til at anbefale, at det nationale sprogvurderingsprogram afskaffes.

”Formålet med sprogvurderingerne var, at de skulle kunne opspore sprogligt udsatte børn eller børn, som er i risiko for at blive svage læsere. Men vi kan ikke finde videnskabelig dokumentation for, at det virker. Faktisk er antallet af svage læsere blevet større i de år, der er gået. Det kan der være mange grunde til, men man må konkludere, at sprogvurderingerne ikke har løftet opgaven. Det er problematisk, fordi man siden 2007 har brugt enorme ressourcer på at teste småbørn med metoden,” siger Laila Kjærbæk.

Kun Danmark tester

Danmark er gået enegang med et nationalt sprogvurderingsredskab. Både Norge og Sverige har overvejet det, men har forladt ideen igen. I Norge har eksperter analyseret de forskellige værktøjer og konkluderet, at ingen af dem er i stand til at finde de børn, der har brug for hjælp. ●

IKKE PLIGT TIL AT SPROGVURDERE ALLE BØRN

Børne- og Ungdomsforvaltningen

hører kritikken af Sprogvurdering 3-6, men er ikke klar til at lade metoden udgå. Gitte Abildlund Brorsen, som er leder af inklusion, sundhed og dagtilbud i forvaltningen, understreger dog, at der ikke er krav om, at alle børn i København skal sprogvurderes.

Dagtilbudsloven siger, at børn omkring tre år, hvor det pædagogiske personale har en formodning om, at der er forhold, som giver en formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering, skal sprogvurderes.

”Det er samme linje, som Børne- og Ungdomsforvaltningen udstikker. Når det er sagt, er det selvfølgelig op til institutionen at vurdere, om der kan være behov for at vurdere flere børn end de børn, som man formoder, har brug for sprogstimulering. I Københavns Kommune er det derudover politisk besluttet, at alle børn, der scorede lavt i en sprogvurdering ved tre-års-alderen, skal tilbydes en opfølgende sprogvurdering i fem-års-alderen, så det er muligt at følge op på børnenes sproglige udvikling,” siger Gitte Abildlund Brorsen.

Stort politisk fokus

Dagtilbudsloven stiller ikke krav til, at man skal bruge et bestemt værktøj til sprogvurderingen. Men i København er det politisk besluttet, at det er Sprogvurdering 3-6, der anvendes, når det skal vurderes, om et barn har brug for sprogstimulering.

”Når der er peget på ét redskab, er det for at sikre lige vilkår for alle børn, hvor der på samme tid kan dannes en samlet vurdering af,

hvorvidt barnet har behov for en støtte til sin sproglige udvikling, tages hensyn til børnenes forskellige forudsætninger og gives mulighed at følge udviklingen over tid. Det har også været vigtigt for os, at materialet er baseret på forskning i børns tilegnelse af sproglige milepæle, og forskning, der dokumenterer, at de sproglige kompetencer, det måler, er vigtige for senere læring. Det betyder, at det pædagogiske personale kan sammenligne resultaterne for det enkelte barn med resultaterne hos jævnaldrende børn,” siger Gitte Abildlund Brorsen, som peger på, at der er stort fokus på, at vi får opsporet og hjulpet de børn der har behov for sprogstimulering.

Ikke planer om at skifte

”Det er helt forståeligt, at en del dagtilbud har savnet et supplerende tilbud til sprogvurderingen, så testresultaterne ikke stod alene. Det er derfor, vi nu også tilbyder Sprograppen, som man kan bruge i forhold til den pædagogiske indsats,” siger Gitte Abildlund Brorsen.

Hun er bevidst om, at der er rejst faglig kritik af sprogvurderingsværktøjet.

”Det er naturligvis noget, vi forholder os til, og vi lytter til debatten. Men der er ikke umiddelbare planer om at skifte værktøj. Vores hidtidige evalueringer har vist, at Sprograppen og sprogvurderinger spiller godt sammen i den pædagogiske praksis. Og det er jo en større ting, hvis man skal ændre et tværgående værktøj, der dækker en så stor kommune som København,” siger Gitte Abildlund Brorsen. ●

- ”Der er lande i Europa, hvor man screener børn for, om de har sprogvanke-ligheder, men i de lande er det sundheds-professionelle, som gør det som led i de almindelige børneundersøgelser. Hvis der opstår mistanke om vanskeligheder, bliver børnene henvist direkte til logopædisk ud-redning, lige som barnet ville være blevet sendt til ørelæge, hvis der var bekymring for barnets hørelse. Der er ingen andre steder, hvor det er pædagoger, der tester,” fortæller Laila Kjærbaek.

”Jeg ville da også ønske, at Sprogvurdering 3-6 virkede, for det ville være virkelig smart. Men nu har man brugt metoden siden 2007, og der er ingen videnskabelig dokumentation for, at det gør noget godt overhovedet,” siger Laila Kjærbaek.

”Man må konkludere, at sprogvurderingerne ikke har løftet opgaven. Det er problematisk, fordi man siden 2007 har brugt enorme ressourcer på at teste småbørn med metoden.”

Københavns Kommune har besluttet, at alle børn, der scorer lavt i en sprogvurdering ved tre-års-alderen, skal sprogvurderes igen i fem-års-alderen. ”Spørgsmålene skaber kunstige situationer, hvor man føler, at man som pædagog bliver pålagt en unaturlig attitude over for barnet ved at have det til eksamen,” siger Simone Villsen, som er sprogansvarlig pædagog i Absalons Have.

Mere skade end gavn

Gruppen af børn med medfødte sprogforstyrrelser udgør otte til 10 procent af en årgang, og det er blandt andet disse børn, der er en af de store bekymringer hos forskergruppen. Der er nemlig ikke dokumentation for, at de bliver fundet i sprogvurderingerne. Til gengæld ved

man, at sprogforstyrrelser opfanges bedst af forældre og det pædagogiske personale, som kender barnet, og som kan iagttage, om barnets sprog matcher de krav, der stilles i dagligdagen.

”Her er der en reel risiko for, at sprogvurderingen kan gøre mere skade end gavn. For hvis en pædagog bliver bekym-

Lovgrundlaget

Dagtilbudsloven siger, at kommunen skal sprogvurdere børn i alderen omkring tre år, der er optaget i et dagtilbud, hvis der er sproglige, adfærdsmæssige eller andre forhold, der giver formodning om, at barnet kan have behov for sprogstimulering. Kommunen skal desuden sprogvurdere alle børn i alderen omkring tre år, der ikke er optaget i et dagtilbud. Der stilles ikke krav i lovgivningen om, at kommunen skal anvende et bestemt sprogvurderingsværktøj til den lovpligtige sprogvurdering, herunder heller ikke krav om, at sprogvurderingsværktøjet skal være it-understøttet.

Der er en reel risiko for, at sprogvurderingen kan gøre mere skade end gavn. For hvis en pædagog bliver bekymret for et barns sprog og tester barnet, er det slet ikke sikkert, at testen slår ud. Så vil mange pædagoger tænke, at det var dem, der tog fejl og vil derfor undlade at henvise barnet til udredning,” siger sprogforsker Laila Kjærbaek.

Forskningen

Laila Kjærbaek har sammen med Hanne B. Søndergaard Knudsen, Kristine Jensen de López og Lars Holm lavet kortlægningen: "Finder vi de sprogligt udsatte børn? En kortlægning og kritisk analyse af det nationale sprogscreeningsprogram i Danmark". Den er publiceret i tidsskriftet *Nydanske Sprogstudier* i udgave nummer 63 i juni 2023.

ret for et barns sprog og tester barnet, er det slet ikke sikkert, at testen slår ud. Så vil mange pædagoger tænke, at det var dem, der tog fejl og vil derfor undlade at henvise barnet til udredning," siger Laila Kjærbaek.

Måle-veje-samfundet

Sprogforskeren har også set andre utilsigtede bivirkninger af testmetoden.

"Jeg har oplevet pædagoger sidde og øve billeder og ord fra sprogvurderingen, så børnene kunne klare sig godt i sprogvurderingen. Men det er ikke godt sprogarbejde. Problemet med testning er, at man kommer til at signalere, at det er de elementer, man tester for, som det er vigtigt at fokusere på i det daglige arbejde."

Laila Kjærbaek kan godt forstå, det har været fristende for politikerne og kommunerne at sende store penge efter et nationalt sprogvurderingsprogram. Hun tror, det handler om, at vi lever i et måle-veje-samfund, hvor alt handler om, at man skal kunne lave en graf.

"Jeg ville da også ønske, at det virkede, for det ville være virkelig smart. Men nu har man brugt metoden siden 2007, og der er ingen videnskabelig dokumentation for, at det gør noget godt overhovedet. Så det bliver efter min mening et enormt spild af penge, som man i stedet burde bruge på at opkvalificere pædagogerne til at lave sprogarbejde og til at hjælpe de mest sprogligt udsatte børn," siger Laila Kjærbaek. ●

LFS: POLITISK OG FAGLIGT TONEDØVT

Det er både politisk og pædagogfagligt tonedøvt, at Børne- og Ungdomsforvaltningen ikke lytter til den kritik, der er rejst af Sprogvurdering 3-6, siger formand for LFS, Kirsten Gunvor Løth.

"Vi har som fagforening altid været kritiske over for et testredskab, hvor man lod treårige gå til eksamen, hvor de kunne bestå eller dumpe. Når der så endda rejses forskningsbaseret kritik af redskabet, er det uforståeligt, at man ikke sætter dagtilbuddene fri," siger Kirsten Gunvor Løth.

Hun mener, at det er systematikken, der er det vigtigste i alt arbejde med børn.

"Det er uanset, om det handler om det kropslige, sproglige, musiske eller kognitive. Min bekymring er, at når metoderne ikke kommer fra pædagogfaget, er der en risiko for, at man af nød tager dem ukritisk til sig," siger Kirsten Gunvor Løth og fortsætter:

"Det overdrevne fokus på sprog æder det vigtigste i børns liv – at være kroppe, der sanser og leger. Og selvfølgelig også udvikler sprog."

"Vi har som fagforening altid været kritiske over for et testredskab, hvor man lod treårige gå til eksamen, hvor de kunne bestå eller dumpe."

Ulden kommunikation

Kirsten Gunvor Løth har en mistanke om, at fastholdelsen af Sprogvurdering 3-6 handler om at tilvejebringe enkle data til regneark og politikere.

"Jeg synes, det er u hensigtsmæssig brug af pædagogernes ressourcer. De kunne bruge tiden langt bedre på rent faktisk at være sammen med børnene, og det er skidetræls, at det er IT-systemer, der bliver styrende for, om en kommune lytter til de ansatte," siger Kirsten Gunvor Løth, som oplever, at Børne- og Ungdomsforvaltningen har været meget utydelige i budskabet om, at Dagtilbudsloven – og Københavns Kommune – kun kræver sprogvurdering af børn, hvor der er formodning om, at der er udfordringer.

"Udmeldingerne har været yderst uldne, siden kravet om sprogvurdering blev tilføjet til dagtilbudsloven. Det kan få mig til at mistænke, at man har forsøgt - og fortsat forsøger - at få dagtilbuddene til at overimplementere kravet, så man sprogvurderer alle børn og dermed får så mange data som muligt. Det, synes jeg, er en vildt underlig måde at prioritere knappe ressourcer," siger Kirsten Gunvor Løth. ●

"Det er u hensigtsmæssig brug af pædagogernes ressourcer, at de skal sidde og teste børn i stedet for rent faktisk at være sammen med dem," siger Kirsten Gunvor Løth, som er formand for LFS.

LFS har knap 12.000 medlemmer, som alle arbejder med pædagogik i den ene eller anden form. Du kan i denne serie møde en række LFS'ere og læse om, hvordan de havnede i netop deres job.

MEDLEMSPORTRÆT

Har du en kollega, som du synes, vi skal portrættere, eller har du selv en historie at fortælle, så kontakt redaktionen på lfsnyt@lfs.dk.

JEG GREB CH – OG DET HA

”Min første erfaring med det pædagogiske arbejde var et job som pædagogmedhjælper i en SFO i Værløse nær Jonstrup, hvor jeg er vokset op. Det var efter gymnasiet, og jeg arbejdede der i to år. Jeg var virkelig glad for det. Det var lidt en anden tid dengang. Der var for eksempel rygerum, og vi havde en rygepause i timen. Vi mødte klokken 11, men børnene kom først klokken 12, så der var god tid til at planlægge dagen. Der var selvfølgelig mange børn i forhold til voksne, men det, at vi havde den time til at koordinere og tale sammen, gjorde, at det blev lettere at se alle børn.”

”Efter et par års arbejde med børn i SFO'en forestillede jeg mig, at det rette for mig var at starte på lærerseminariet, så det gjorde jeg. Men det var slet ikke det rigtige. Uddannelsen havde meget lidt fokus på, hvordan man er en omsorgsperson og meget fokus på det fag-faglige, som selvfølgelig også er vigtigt. Men det er bare ikke det, som interesserer mig. Jeg besluttede mig derfor for at droppe ud og vende tilbage til jobbet som pædagogmedhjælper. Det føltes som den helt rette hyld. Denne gang blev jeg ansat på Frederiksberg, og jeg endte med at være der i 11 år før, jeg blev valgt til fællestillidsrepræsentant på Frederiksberg for LFS i 2017.”

”Da der var en plads åben som fællestillidsrepræsentant, var jeg lige blevet far. Og jeg tænkte derfor ikke, at det skulle være mig, fordi det ville blive to store omvæltninger på samme tid. Flere opfordringer fra kollegaer og andre gjorde, at jeg alligevel greb chancen, og det har jeg ikke fortrudt. Det er svært at forberede sig på, hvad rollen som fællestillidsrepræsentant indebærer. Det er jo noget, som udvikler sig, og man skal også i høj grad selv finde ud af, hvordan man vil gribe opgaven an. Organisering er det, som fylder mest i mit arbejde. Jeg kontakter alle nyansatte og forklarer dem, hvorfor det er en god idé at melde sig ind i en fagforening. Jeg sparrer også med tillidsrepræsentanterne og laver politisk arbejde i forskellige former.”

”Jeg oplever, at synet på LFS har ændret sig i de år, jeg har været fællestillidsrepræsentant. Frederiksberg har ikke nogen forhånds aftale på det pædagogiske område, så al løn skal forhandles individuelt, og det gør jo, at der går ret meget ledelsestid med lønforhandlinger. I begyndelsen mødte jeg en del modstand mod LFS. Nu er det heldigvis anderledes. Jeg oplever en anden tryghed, når vi for eksempel vil lave arbejdspladsbesøg

ANCEN R JEG IKKE FORTRUDT

og ved lønforhandlingerne. Det er godt for samarbejdsklimaet, at der ikke er en utryghed længere.”

”**Pædagogmedhjælper** er især førhen blevet anset for at være en midlertidig arbejdskraft fra arbejdsgiverens side. Stillingen var noget, som man kunne være i et år eller to, og så var det videre i livet. Sådan synes jeg ikke, at man kan se på mennesker. Det er en drivkraft for mig, at mennesker skal behandles ligeværdigt. Det er klart, at når du er 18 år, så er det ikke dig, der skal beslutte, hvad der skal ske med Conrad, som har nogle udfordringer. Det er en, der har noget faglig viden, som skal beslutte det. Men du skal inddrages i processen, så du forstår den pædagogik, der er omkring Conrad. Vi skal have endnu flere til at tage en pædagoguddannelse, og pædagogmedhjælperne er et helt oplagt sted at kigge hen. Jeg har stået i situationer, hvor en pædagogmedhjælper har sagt ’jeg ved ikke, hvorfor vi skal plante de her tomatplanter. Det har Lone bestemt’. Sådan skal det helst ikke være. Derfor er jeg også glad for, at vi har skubbet på, så pædagogmedhjælperne på Frederiksberg nu kan få kurser, der tager dem tættere på pædagogikken.”

”**Det bedste ved** mit job er, at jeg har mulighed for at hjælpe mennesker, som er i en vanskelig situation. Det er ikke altid, at det lykkes, at de beholder deres arbejde. Men jeg har altid en oplevelse af, at jeg alligevel kan hjælpe. Jeg kan grundlæggende rigtig godt lide at tale med mennesker. Jeg tror ikke, at man kan have mit arbejde, hvis man ikke kan lide det. Jeg synes, at det kan være hårdt at sidde til en samtale med en person, som har været pædagogmedhjælper i 25 år, og som står i en dårlig situation jobmæssigt, hvor jeg godt kan se, at det går den forkerte vej. Selvom nogle situationer kan være hårde og svære, så holder jeg også af ved mit arbejde, at der er så meget på spil.”

Navn: Emil Solvind

Stilling: Fællestillidsrepræsentant på Frederiksberg

Bonusinfo: Kan sammen med sin kone og deres tilsammen to børn lide at tage på udflugter i folkevognsrugbrødet Sonja, som de deler med deres naboer. Bor i Skovlunde. Her er han aktiv i den lokale boligforening. Emil sidder i LFS’ almenbestyrelse, LFS’ hovedbestyrelse, og så er han valgt til fagligt udvalg i FOA.

Når forældresamarbejd

”Jeg kender erfarne, garvede pædagogiske ledere, der får hjertebanken og ondt i maven, når der kommer en ny besked på AULA, fordi samarbejdet med nogle forældre kan være betændt,” siger Ida Gamborg, der arbejder som konsulent på blandt andet dagtilbudsområdet. Hun mener, at dagtilbuddene skal gøre op med nedarvede forventninger til, hvad de skal kunne tilbyde, og blive mere rammesættende over for de mange forventninger, forældre kan have.

Der var engang, hvor gnidninger i forældresamarbejdet typisk kunne løses ved, at det pædagogiske personale udviste tilstrækkelig rummelighed.

Men sådan er det ikke mere, siger Ida Gamborg. Hun møder i sit arbejde som konsulent i københavnske daginstitutioner gang på gang konflikter, der spidser så meget til, at de pædagogiske medarbejdere og ledere bliver ekstremt belastede.

”Jeg har oplevet medarbejdere og ledere, der sidder tilbage med stress og akutte belastningsreaktioner,” siger hun.

Derfor mener hun, at der skal være større bevidsthed om nye måder at kommunikere med forældrene på.

”Vi er nødt til at ændre tilgangen til, at kunden - eller forældrene - altid har ret. Vi skal stadig være imødekommende og nysgerrigt lyttende overfor

”Jeg har oplevet medarbejdere og ledere, der sidder tilbage med stress og akutte belastningsreaktioner.”

forældrenes ønsker og behov, men vi skal på samme tid også holde fast i organisatoriske og egne grænser,” siger Ida Gamborg.

Ikke som man husker

Mange af de forældre, der i dag afleverer deres børn i vuggestue eller børnehave, har selv gået i daginstitution. Så det er naturligt at forvente, at lille Veronika eller Aksel kommer til at møde de samme rammer og muligheder, som man selv husker. Det er der ikke noget underligt i, men det kan skabe basis for stor utilfredshed, mener Ida Gamborg.

”Hvis Aksels mor og far husker, at der altid var de samme faste fire voksne på hver stue, og at de var på tur hver onsdag, kan de opleve det svært, når de møder realiteterne anno 2024. For der vil være dage, hvor Aksel bliver modtaget af en medarbejder fra en anden stue, fordi ingen af de faste er mødt ind, og hvor forholdene er væsentligt ringene, end de var for 30 år siden. Forældrene kan tro, at det er netop den institution, de har fået tildelt til deres barn, der ikke lever op til det, de ønsker. De kan ikke vide, at det er de generelle vilkår, og at det er nogle andre rammer, børnene møder ind til nu.”

Forklar det gode ”bundniveau”

Når forældrene kommer med nedarvede forventninger om forhold, der er langt bedre, end det er muligt at tilbyde, kan det derfor

et er konfliktfyldt

ende i konflikter og klager, hvis der ikke skabes en realistisk forventningsafstemning.

”Man skal helt fra begyndelsen være tydelig over for forældrene om, hvad man kan og vil tilbyde. Man skal fortælle om de rammer, forældrene træder ind i, og man skal være åben om, hvad man selv forventer af samarbejdet med forældrene, og om hvad de kan forvente af institutionen. De skal vide, hvilke beslutningsprocesser, de bliver inddraget i, og hvilke ting de vil blive orienteret om, men ikke inddraget i,” siger Ida Gamborg, som understreger, at man er nødt til at være tydelig om, hvorfor man gør, som man gør – og være realistisk om det gode bundniveau.

”Man må forklare, at det er nødvendigt at slå stuerne sammen om morgenen og sidst på eftermiddagen, så der er personale nok – til gengæld kender medarbejderne fra de andre stuer også Aksel, fordi man laver så meget sammen på tværs. Det er vigtigt at stå ved det, hvis man fravælger at tage på tur, fordi man prioriterer en god personaledekning så meget af dagen som muligt,” siger Ida Gamborg.

Kom direkte til os

Det er også hensigtsmæssigt helt fra begyndelsen af samarbejdet at signalere til forældrene, at man meget gerne ser, at de kommer til institutionen først, hvis der er noget, de er utilfredse med eller utrygge ved, så man kan få en dialog,” siger Ida Gamborg og understreger, at det ikke nødvendigvis betyder, at man skal lægge sig fladt ned. ●

Det var en grundlæggende tillid, der blev brudt, da tv-dokumentarer afslørede, at der findes dårlige dagtilbud. Det har i en del tilfælde betydning for forældre-samarbejdet, mener Ida Gamborg, der arbejder som konsulent med dagtilbud.

”Hvis Aksels mor og far husker, at der altid var de samme fire voksne på hver stue, og at de var på tur hver onsdag, kan de opleve det meget svært, når de møder realiteterne anno 2024.”

- ”Der vil være ting, man ikke kan opfylde. Kan man ikke få samarbejdet op at køre, er det ikke et nedslag, hvis man er nødt til at sige til et forældrepar: Måske er det bedre, I finder en anden institution til jeres barn, for vi kan ikke levere det, som I ønsker.”

”Man er nødt til at være tydelig om, hvorfor man gør, som man gør – og være realistisk om det gode bundniveau.”

Facebook og borgmestre

Ida Gamborg understreger, at hovedparten af forældre og dagtilbud samarbejder tillidsfuldt og konfliktfrit.

De fleste af de pædagogiske ledere, som Ida Gamborg møder på tværs af kommuner, holder af forældresamarbejdet og synes, det er et vigtigt samarbejde, som bygger bro mellem barnets liv i institutionen og barnets liv derhjemme.

”Men konfliktniveauet er blevet højere, og i de værste sager kan det blive ekstremt. Jeg har været konsulent i 20 år, og jeg har aldrig tidligere oplevet så mange garvede ledere blive presset ud over stresskanten blandt andet på grund af denne type udfordringer. Sagerne accelererer hurtigere, og der kan blive oprettet Facebook-grupper blandt utilfredse forældre, og nogle forældre går nærmest til pressen og klager til borgmesteren, før de har forsøgt at finde en løsning med dagtilbuddet,” siger Ida Gamborg.

Det kan der være flere forklaringer på, mener Ida Gamborg.

TV-dok skabte kollektivt traume

Den ene er, at der opstod et kollektivt traume, da en tv-dokumentarserie i 2019, som var lavet med skjult kamera, viste alvorlige kvalitetsproblemer i en række københavnske daginstitutioner.

”Der var en grundlæggende tillid, der blev brudt. Det blev almen viden, at der rent faktisk findes dårlige dagtilbud, og at man som forældre ikke nødvendigvis kan

regne med, at ens barn får den omsorg, det har krav på. Det er der mange forældre, der har taget til sig, og det kan gøre, at deres reaktioner på det, de er utilfredse med, hurtigt kan blive voldsommere,” siger Ida Gamborg og fortsætter:

”Jeg hører også ledere og pædagoger fortælle, at de er blevet tilbøjelige til at sætte færre grænser og til tider kommer til at pakke deres kommunikation så meget ind, at de bliver utydelige over for forældrene. De gør det, fordi de så gerne vil, at relationen til forældrene er velfungerende og ikke ender i en konflikt. Men det risikerer at have den modsatte effekt.”

Hvordan forebygger I konflikter

- Italesæt, allerede når barnet begynder i dagtilbuddet, at I meget gerne hører, hvis der er noget, forældrene er utilfredse med, og at det er vigtigt for jer, at de kommer direkte til jer.
- Gør det klart fra begyndelsen, hvad forældrene kan forvente i afleverings- og hentesituationer, og hvad I forventer af dem.
- Vær ærlig, og forklar baggrunden for de valg, I træffer, hvis forældre sætter spørgsmålstejn ved eksempelvis normeringen på forskellige tidspunkter af dagen.
- Husk, at fundamentet for det gode samarbejde opbygges i de daglige små møder mellem jer og forældrene. De har brug for at vide, at I ser deres barn – og dem.
- Anerkend forældrene for det, der lykkes.
- Prioriter overleveringerne: Alle forældre vil gerne vide, om deres barn har spist, sovet, leget og været glad eller ked af det, og om der har været konflikter eller særlige oplevelser. Det er et udtryk for omsorg for barnet at sørge for en god overlevering, og det kan være med til at binde barnets livsverdener sammen.

En ny generation forældre

Den anden væsentlige grund til det højere konfliktniveau er mere generationsbestemt, mener Ida Gamborg.

”Psykologen Rikke Yde Tordrup har meget fint beskrevet forældregenerationen af ”markante forældre”, og jeg tilhører selv den generation og kender det på egen krop. Vi vil gerne gøre det så godt som overhovedet muligt, og vi bliver oversvømmet med modsatrettede råd alle mulige steder fra. Min oplevelse er, at vi som forældre har brug for anerkendelse og for at blive set for det, vi lykkes med og bestræber os på,” siger Ida Gamborg, som understreger, at forældrene også har behov for det pædagogiske personale gode råd og vejledning.

”Hvis man bliver mødt af et utydeligt personale, kan det skabe usikkerhed og mistillid, selv om inten-

“Jeg tilhører selv den forældregeneration, og jeg kender det på egen krop: Vi vil gerne gøre det så godt som overhovedet muligt, og vi bliver oversvømmet med modsatrettede råd alle mulige steder fra.”

tionen er det modsatte. Det pædagogiske personale skal stå ved sin faglighed, og I skal være stolte af den faglighed. For det skaber ro og tillid, selv om man ikke altid er enig med jer,” siger Ida Gamborg.

Forældreshaming

Hun oplever, at medier og sociale og digitale platforme kører forældreshaming, som lægger et stort pres på, hvad det vil sige at være den ”gode forældre”.

”Jeg tror, at mange forældre oplever, at det er os, der har gjort noget forkert, hvis der er noget med vores barn. Vi får at vide, at vi skal gøre noget derhjemme, hvis vores barn opfører sig dårligt i skolen, og at det er os, der har stimuleret forkert, hvis vores barn udvikler sig lidt langsommere på nogle punkter. Jeg tror, det i nogle tilfælde gør os mere offensive og krævende i forhold til daginstitutionen,” siger Ida Gamborg.

Tal pænt

Hun er som konsulent stødt på dagtilbud, hvor medarbejderne har oplevet, at forældre har talt virkelig grimt til dem.

”Man kan også sige, at de har accepteret, hvis forældre har talt på en dårlig måde til dem. For så er det ikke længere nok at være rummelig. Hvis man som fagperson skal have en anerkendende kommunikation, skal man også kunne sætte grænser og rammesætte: Hvordan er vi sammen her? Hvordan taler vi med hinanden? Hvad, hvor og hvornår skal vi tale om det,” siger Ida Gamborg, som understreger, at det kan være en svær øvelse for medarbejdere i et fag, hvor man vil gå meget vidt for at få samarbejdet til at lykkes, og hvor rummelighed kan være en kerneværdi.

”Men det at være rummelig vil fra mit perspektiv aldrig handle om at acceptere, at der bliver talt grimt til eller om personalet. For tillader man, at forældre taler grimt, så metakommunikerer man også, at det er ok. Og det er det aldrig, for det er jeres arbejdsplads,” siger Ida Gamborg. ●

- Samtaler, hvor der er noget på spil, skal aldrig føres hen over hovedet på barnet eller i en travl afleverings- eller hentesituation eller over Aula. Sig til forældrene, at I ikke kan gå fra lige nu, og at I ikke kan tale hen over hovedet på børnene, og foreslå, at I aftaler et møde.
- Det er helt legitimt at sige fra, hvis en forælder taler i en tone eller med et sprogbrug, der overskrider ens grænse. Hvis det ikke bliver respekteret, skal den pædagogiske leder ind over.
- Brug tid i personalegruppen på at give hinanden supervision i forhold til kommunikation med forældre.
- Det er no-go, at medarbejdere betror sig til enkelte forældre om problemer i personalegruppen eller daginstitutionen. Det fører til usunde alliancer, som i sidste ende skaber utryghed hos forældre og gøder jorden for dårligt samarbejdsklima – både internt i personalegruppen og mellem forældre og dagtilbud.

Vi skal være åbne og ærlige om institutionelle rammer

I Havkatten på Amager forebygger leder Caroline Birkbo konflikter i forældresamarbejdet ved at være åben om rammevilkårene, så forældrene ikke kommer med skæve forventninger. Men hun sørger også for altid at være tilgængelig, så eventuelle problemer kan tages, før de når at vokse til konflikter.

Caroline Birkbo er leder i Havkatten, og hun gør meget ud af at sige til nye forældre, at hendes dør altid står åben, og at hendes telefonnummer står til fri afbenyttelse på AULA. Det sikrer, at konflikter typisk kan tages i opløbet.

Når Caroline Birkbo viser nye forældre rundt i Havkatten på Amager, er hun tydelig omkring den pædagogiske hverdag. Hendes formål er at forebygge urealistiske forventninger.

”Jeg fortæller, at deres barn kommer på en stue, men at de ikke kan regne med, at der altid er en fra stuen, der modtager om morgenen eller afleverer om eftermiddagen. For det kan vi ikke få til at hænge sammen personalemæssigt. Jeg gør rede for, hvor mange medarbejdere der er på hver stue, og hvordan vores hverdag er struktureret ift. hver etages medarbejdere. Men jeg fortæller også, at alle voksne på etagen kommer til at kende deres barn, så deres barn oplever tryk ved aflevering,” siger pædagogisk leder Caroline Birkbo.

Hvorfor ansætter I ikke bare

”Forældrene kommer ind imellem med forventninger, som vi ikke kan leve op til,” siger Caroline Birkbo, som flere gange har haft pudsige oplevelser, som illustrerer, at det kan være svært for forældre at gennemskue de rammevilkår, der er.

”Jeg har da oplevet, at en forælder kom til mig og spurgte, hvorfor jeg egentlig ikke bare ansatte nogle flere medarbejdere, hvis vi havde svært ved at få enderne til at mødes. Og hvordan skulle de egentlig vide, hvordan vores budgetter ser ud, og hvordan

lige om de

”Jeg tror på åbenhed og ærlighed og på at få ting frem i lyset, før de får lov til at vokse.”

systemerne er skruet sammen,” siger Caroline Birkbo og fortsætter:

”Derfor er det en vigtig ledelsesopgave at være åben omkring strukturering og organisering, så forældrene oplever tryk-
hed ved at aflevere deres børn hos os.”

”Jeg har da oplevet, at en forælder kom til mig og spurgte, hvorfor jeg egentlig ikke bare ansatte nogle flere medarbejdere, hvis vi havde svært ved at få enderne til at mødes.”

Døren står åben

Den pædagogiske leder i Havkatten gør til gengæld meget ud af at sige, at hendes dør altid står åben, og at hendes telefonnummer står til fri afbenyttelse på AULA.

”Det kan da medføre sjove opkald, som da nogle forældre en aften ringede til mig hjemme og ville høre, hvor deres barns regnjakke var. Men jeg oplever, at det er godt givet ud, for forældrene kommer til mig med både deres undringer og deres gode oplevelser, og jeg er overbevist om,

at vi kan tage nogle konflikter i opløbet på den måde. Den åbne dør og tætte kontakt kan lade sig gøre, fordi vi er en mindre institution med fire stuer, hvor jeg kender navnene på alle børn,” siger Caroline Birkbo.

Der er en uskyld, der er væk

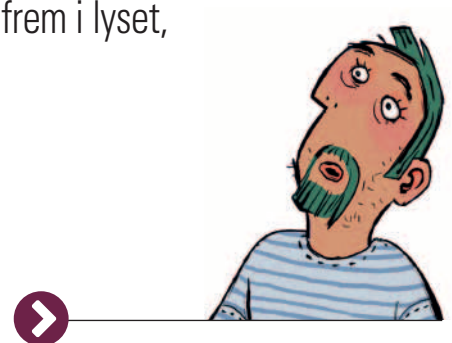
Caroline Birkbo beskriver sin forældregruppe som både positiv og engageret.

”Det er meget få konflikter, vi har. Det er også sjældent, at vi har oplevet forældre, der har talt mindre pænt til medarbejdere, og de er alle blevet vældigt flove, når de er blevet gjort opmærksomme på det,” siger Caroline Birkbo, der til gengæld genkender den med, at alle danskere fik et kollektivt traume, da tv-dokumentarerne, der afslørede virkelig dårlig kvalitet i nogle dagtilbud, rullede over tv-skærmene.

”Der er en uskyld, der er væk, og det betyder, at forældre kan blive meget bekymrede, hvis de opdager en fejl. De bliver bange for, om den ene dag, hvor Viggo ikke nåede at blive skiftet, før de kom og hentede, er del af et større mønster. Det er også derfor, det er så vigtigt at få talt om tingene, før de kører af sporet.”

Derfor er det en del af den årlige opstartstale til det nyvalgte forældreråd, at hun meget gerne ser, at de guider bekymrede forældre ind på hendes kontor.

”Jeg tror på åbenhed og ærlighed og

Forældrepeje

Hele klynge Amager H, som Havkatten er del af, er i gang med at udarbejde en forældrepeje, som introducerer nye forældre til klyngen, og som beskriver de vilkår og rammer, som dagtilbuddene har. Det er klyngens forældrebestyrelse, der har taget initiativ til pejen, fordi de oplevede, at der ikke var en tydelig kommunikation omkring forventningerne til forældrene. Formålet med forældrepejen er at skabe gensidig tillid og en bro mellem forældre- og personalesamarbejdet ved at møde usikkerhed med åbenhed og tydelighed. Klyngepejen skal være et supplement til den forældrepeje, som forældrene får om deres egen institutions praksis.

på at få ting frem i lyset, før de får lov til at vokse. For selvfølgelig kan vi begå fejl, og det står vi gerne ved.” ●

HAR DU STORE IDEER TIL BEDRE ARBEJDSMILJØ?

Regeringen har afsat 216 millioner kroner til forbedring af arbejdsmiljøet i kommuner og regioner. Hvis du har ideen til det helt store projekt, kan du søge allerede i oktober 2024.

Arbejdsmiljøet for ansatte i kommuner og regioner skal forbedres. Det er målet med en pulje på 216 millioner kroner, der nu skal fordeles til kommuner og regioner over de næste tre år. Pengene kommer fra trepartsaftalen, som blev indgået i efteråret 2023.

De første 52 millioner kroner kan søges fra oktober 2024.

Der kan søges til projekter og initiativer, som handler om:

- Introforløb for nyuddannede og nyansatte: Forløb, der skal styrke arbejdsmiljøet for nyuddannede og nyansatte.
- Seniorer: Initiativer, der skal få flere seniorer til at blive på arbejdsmarkedet.
- Lederes psykiske arbejdsmiljø: Projekter, der skal styrke det psykiske arbejdsmiljø for ledere.
- Sygefravær: Forbedringer i arbejdsmiljø, der skal nedbringe sygefraværet i kommuner og regioner.
- Borgernære karriereveje: Indsatser, der skal skabe attraktive karriereveje, som styrker tilknytningen til det patient- og borgernære arbejde.
- Arbejdstilrettelæggelse og fleksibilitet: Projekter, der skaber en bedre arbejdstilrettelæggelse og øget fleksibilitet på tværs af medarbejdergrupper.
- Forebyggelse af fysisk og psykisk nedslidning og arbejdsulykker: Initiativer, der skal forebygge fysisk- og psykisk nedslidning og arbejdsulykker.

Puljen er målrettet større projekter, som enten kan komme mange til gode, eller som kan afprøve større tiltag og derefter formidles videre. Det bliver offentliggjort inden oktober, hvordan man søger puljen, men det kan være en god idé at begynde at arbejde på en projektbeskrivelse allerede nu.

NY LFS.DK

LFS har fået ny hjemmeside. Vi er flyttet ind i vores eget lokale univers under den store FOA-hjemmeside, men du finder os stadig på www.lfs.dk.

Det betyder, at 'Mit LFS' og TR-boksen bliver nedlagt. Du skal fremover kontakte LFS via 'Mit FOA', som du finder i øverste højre hjørne af hjemmesiden. Her kan du logge ind med MitID.

Du kan som altid finde og tilmelde dig vores medlemsarrangementer via kalenderen på forsiden.

Har du ting liggende i 'Mit LFS' eller TR-boksen, som du gerne vil beholde, kan du hente dem via mitlfs.dk frem til 15. december 2024. Du kan ikke oprette nye henvendelser til LFS i boksene. Her skal du bruge 'Mit FOA'.

LFS - Landsforeningen For Socialpædagoger

Ring til fagforeningen på telefon 35 44 45 46.

Telefon- og åbningstiden er mandag, tirsdag, onsdag og fredag kl. 10 til 14. Torsdag kl. 12 til 16.

DHL 2024

Der var fuldt hus i LFS-teltet den 30. august, da cirka 120 medlemmer og ansatte fra LFS løb eller gik DHL-stafetten i varmt og venligt sensommervejr. DHL-stafetten slog i år delta-gerrekord med 150.000 tilmeldte.

BEDRE HJÆLP TIL UDSATTE LGBT+ PERSONER

I **København** er LGBT+ personer en synlig del af hjemløsemiljøet og andre udsatte miljøer, og de oplever både diskrimination, chikane og manglende forståelse. Derfor har Københavns Kommune afsat en million kroner til at styrke LGBT+ kompetencerne hos omkring 300 medarbejdere på voksenområdet i Socialforvaltningen. Målet er at give medarbejderne endnu bedre forudsætninger for at kunne hjælpe socialt udsatte LGBT+ personer og styrke deres mentale trivsel og sundhed.

Undersøgelser fra blandt andre VIVE og Projekt SEXUS viser, at LGBT+ personer som gruppe har det svært sammenlignet med den øvrige del af befolkningen. LGBT+ personer har generelt et lavere uddannelsesniveau, færre sociale relationer, lavere livstilfredshed og bliver oftere udsat for vold, diskrimination og krænkelse end andre borgere i Danmark. Dette øger risikoen for at ende i hjemløshed og andre former for social udsathed, og når udsathed bliver en realitet, oplever alt for mange LGBT+ personer et barskt miljø, hvor de bliver udsat for krænkelse og chikane.

Det skal der nu ændres på. Kompetenceløftet af Socialforvaltningens medarbejdere sker gennem et toårigt opkvalificeringsforløb, som den humanitære organisation WeShelter skal stå for. Projektet begynder i september 2024 og løber frem til december 2026.

VI PASSER FORÆLDRE

OPGAVERNE PÅ DELTID

Huset Wibrandtsvej er erstatning for "hjemme" for en gruppe børn, som ikke altid kan bo hos deres forældre. Pædagog Michael Faurskov er stolt og glad for de muligheder, stedet giver ham for hjælpe børn og unge i en sårbar periode af deres liv.

Michael Faurskov tager med et skælmisk blik ordet "børnehotel" i sin mund, når han skal forklare, hvad Huset Wibrandtsvej er for et sted.

"Jeg kan godt lide at kalde det et børnehotel. Min chef kan ikke lide, at jeg kalder det det. Men man får en nyredt seng, der er mad tre gange om dagen, og der er nogle aktiviteter af en art," siger Michael Faurskov med et glimt i øjet.

Børnehotel er ikke et heldækkende ord for Huset Wibrandtsvej. Børnene er nemlig ikke hotelgæster. De er mellem fire og 14 år og har i en periode forældre, der ikke kan have dem boende hjemme på fuld tid. Børnene har mulighed for at have ophold i Huset Wibrandtsvej i op til 12 dage om måneden. De tilknyttede børn, der bruger huset mindst, er på ophold i huset en gang om måneden.

Børnene hører til inden for normalområdet, og det er i de fleste tilfælde på baggrund af manglende overskud hos forældrene, at børnene er tilknyttet institutionen. Det kan handle om sygdom hos forældrene eller vold i hjemmet.

En slags forælderrolle

Da børnene ikke altid har mulighed for at bo hos deres forældre, er det Michael Faurskov og hans kollegaers arbejde at løse de normale forældreopgaver.

"Vi kører børnene i skole. Deltager børnene i fritidsaktiviteter, henter vi og bringer vi også til det. Vi smører madpakker og alle de andre ting, der hører med til et almindeligt hjem. Alle disse ting påtager vi os uden at være forældre. Det er nemlig vigtigt at huske på, at der er nogle forældre, der har forældremyndigheden, og at vi skal respektere deres rolle i forhold til børnene. Det kan i forvejen

være svært og skamfuldt ikke at kunne have sine børn hjemme hele tiden," siger Michael Faurskov.

Wibrandtsvej ligger i et kvarter på Amager, hvor villaerne bliver sat til salg for tocifrede millionbeløb. Det er nemlig ganske tæt på Femøren metrostation med Amager Strand og Amager Fælled i gåafstand.

"Vi bruger den natur, som vi er så heldige være placeret tæt på, rigtigt meget. Vi har alle forskellige ting, vi holder af at lave med børnene. Jeg kan godt lide at være udenfor med dem, og jeg kan eksempelvis finde på at arrangere sheltertur med overnatning," siger Michael Faurskov.

Arbejder 24,5 time ad gangen

Når Michael Faurskov og hans kollegaer møder på arbejde, er de væk hjemmefra i over et døgn. De arbejder nemlig primært i døgnvagter. Det gør, at de har mulighed for at følge barnet på en måde, der minder om den måde, som en forælder er sammen med sine børn på.

"Vi har både mulighed for at hente barnet fra børnehaven eller skole, spise aftensmad sammen og putte, og hvis barnet vågner om natten og har mareridt, så er jeg der for eksempel til at trøste og aflevere barnet i institution igen næste morgen. Det betyder, at vi har fornemmelse for, hvad der rører sig i det enkelte barn," siger Michael Faurskov. ▶

Der er ni soveværelser i Huset Wibrandtsvej og en del flere børn tilknyttet. De fleste søskende sover på værelse sammen, og værelserne bliver gjort klar, før børnene kommer.

Michael Faurskov og hans kollegaer smører madpakker sammen med børnene om aften. Aftensmaden får de leveret, og stedet har ikke nogen ansat til at lave mad. "Engang lavede vi aftensmad til børnene, men det er egentlig rigtig rart, at vi ikke skal bruge tid på det længere, synes jeg, for det frigiver tid til at snakke med børnene," siger Michael Faurskov.

Der er altid sovende nattevagter på Wibrandtsvej

○ Særligt kollegaskab

En ting Michael Faurskov i høj grad værdsætter ved sit arbejde er det overlap, som han har med sine kollegaer, når han møder ind på en vagt.

"Det er guld værd, at vi har tid til at få overleveret viden om de børn, som vi møder ind for at være sammen med. Når det er mig selv, der overleverer, så kommer jeg ni ud af ti gange for sent herfra, for så tager jeg lige en kop kaffe mere, og det er noget af det, som jeg virkelig holder af ved at arbejde her. Vi prioriterer det at være kollegaer," siger Michael Faurskov.

Arbejdet på Wibrandtsvej kalder han for en 'livsstil'.

"Når man arbejder døgn, kan det være et pres at være væk fra ens egen familie. Vi er sammen på en intens måde, når vi er på arbejde sammen. Man lærer hinanden rigtig godt at kende, for vi er jo også sammen de timer, hvor børnene sover. Vi sover også selv, men vi har tid til at tale sammen, og det gør nok også, at vi har et kollegaskab her, som jeg ikke har oplevet andre steder," siger han.

○ På tværs af byen

Transport og logistik er noget, der fylder i arbejdslivet, når man arbejder i Huset Wibrandtsvej, for børnene kommer fra mange forskellige steder i byen. Denne dag skal Michael Faurskov hente et søskendepar i Tingbjerg. Det betyder, at han skal på tværs af byen. En tur der tager 45 minutter hver vej i bil.

"Især hvis man har flere børn, som skal hentes eller afleveres forskellige steder i byen, kan logistikken godt fylde i hovedet på en, for man ved aldrig, hvordan trafikken i København er," siger han.

I øjeblikket er der 28 børn tilknyttet Huset Wibrandtsvej, som har ni værelser, og søskende kan sove på værelse med hinanden.

"Det kræver selvfølgelig lidt fleksibilitet, at vi har flere børn, end vi har værelser, men vi prøver at få til at gå op, så børnene får det samme værelse, hver gang de her, for det giver tryghed," siger Michael Faurskov.

Børnenes ting bliver pakket væk, når et nyt barn skal bruge værelset, men værelset bliver gjort klart til, når barnet kommer. Sengetøjet er på, og bamserne ligger klar og venter.

En særlig tilknytning

Michael Faurskov har mulighed for at følge med i de enkelte børns liv på en anden måde, end han gjorde, da han var pædagog i et dagtilbud, oplever han.

”Man får et meget intenst forhold til børnene. Man får lov til at følge med i deres liv, man følger med i deres fritidsinteresser, deres skole, har nogle gode snakke, når vi henter dem i bil eller metro, og når vi afleverer igen, og det giver sådan lidt en hjemlig idyl, kan man sige. Bare uden at vi er deres forældre. Og det er noget, som vi hele tiden husker på.”

En del af det at følge med i barnets liv er også at have kontakt til de voksne, som er vigtige for barnet.

”Jeg taler i telefon med forældrene. Der er nogen, der skal have en besked, når børnene er lagt i seng eller bare nogle omsorgsopkald. Vi prøver at holde det positivt, men det kan også være, at vi bliver nødt til at sige, at deres barns tøj er blevet for småt, og om der kan købes noget nyt.”

Gode oplevelser

Michael Faurskov har været uddannet pædagog siden 2008, han har arbejdet på fritidshjem og på handicapområdet. Især på handicapområdet så han, hvordan hans kollegaer blev slidt op, og borgernes mulighed for en tur ud i det grønne blev en umulighed. Derfor føler han sig også ekstra heldig over de muligheder, som der er for at lave noget med børnene, når de er i Huset Wibrandtsvej.

Michael Faurskov og hans kollegaer har mulighed for at tage udgangspunkt i det enkelte barns interesser, når de planlægger turene, fortæller han.

”Jeg havde et barn, som var optaget af, at hans bedstefar havde været frihedskæmper, og så spurgte jeg, om han havde været på Frihedsmuseet, og det havde han aldrig. Det gjorde vi så med de fire børn, der var i huset den weekend. En anden weekend kan det ske, at vi tager på Bakken,” siger han.

”Jeg tør næsten ikke sige højt, hvor gode forhold vi har her, for jeg er bange for, at der kommer en kniv og fjerner det,” siger Michael Faurskov og tilføjer:

”Almindelige familier tager på ture i weekenden, så det gør vi selvfølgelig også.” ●

Michael Faurskov er 57 år og har arbejdet som pædagog i Huset Wibrandtsvej i halvandet år. Han har arbejdet på fritidsområdet og især handicapområdet, hvor han har arbejdet på Center for Autisme og på et bosted for udviklingshæmmede i Jyderup. Det er ikke krav at have kørekort for at arbejde i Huset Wibrandtsvej, men kørsel fylder en del i Michael Faurskovs arbejde, når han bringer og henter børn på tværs af byen.

Det kan være forbundet med skyld og skam ikke at kunne bo hjemme hos sine forældre hele tiden. Men Michael Faurskov oplever, at de fleste af børnene glæder sig til de dage om måneden, de har i Huset Wibrandtsvej.

ALLE BØRN PÅ FREDER INVITERES IND I LEGEN

Hvordan sikrer man, at alle børn bliver del af børnefællesskabet, og hvordan kan man som pædagogisk medarbejder lege med, uden at gøre legen til en voksenstyret pædagogisk aktivitet? Det er sværere end som så – og en af grundene til, at Frederiksberg Kommune tilbyder kompetenceudviklingsforløb til kommunens pædagogmedhjælpere. De skal nemlig fremover løfte en større andel af den pædagogiske opgave i dagtilbuddene.

Karina Sunne har arbejdet i Æblehaven i 27 år og var især glad for de faglige samtaler, hun havde med andre erfarne pædagogmedhjælpere fra andre dagtilbud, da hun var på kompetenceudviklingsforløb.

IKSBERG SKAL

Pædagogmedhjælperne kommer til at fylde mere i dagtilbuddene på Frederiksberg i de kommende år, og de skal løfte en større andel af det pædagogiske arbejde.

Det handler både om den generelle pædagogmangel og om den politiske beslutning om '50/50', som indebærer, at andelen af henholdsvis pædagoger og medhjælpere på Frederiksberg ensrettes. Men det sker også samtidig med, at der vil blive stillet andre faglige krav til dagtilbuddene. For Frederiksberg Kommune er i gang med en omstillingsproces, hvor antallet af specialpladser bliver færre, så flere forskellige slags børn skal fortsætte i de almene dagtilbud og får brug for hjælp til at blive inkluderet i børnefællesskaberne der.

Det fik dagtilbudsafdelingen i Frederiksberg Kommune til at gå i samarbejde med Københavns Professionshøjskole om at skabe en kompetenceudviklingsindsats, fortæller Sigrud Knap, som er sektionsleder for dagtilbudsafdelingen:

"Vores pædagogmedhjælpere kommer til at møde nye opgaver, og vi ønsker at give dem nogle flere redskaber," siger Sigrud Knap.

Læring om leg

Det viste sig, at det ville være et oplagt valg at fokusere særligt på børnefællesskaber og leg.

"Vi er overgået til ny tilsynsform, og tilsynsrapporterne viste på tværs af kommunen, at der er behov for at arbejde mere med netop de inkluderende børnefællesskaber og legens betydning. Så vi har sammen med KP valgt at tage udgangspunkt i de temaer," siger Sigrud Knap.

Karina Sunne er en af de pædagogmedhjælpere, som har været gennem et af de nye kompetenceudviklingsforløb.

Hun har arbejdet som pædagogmedhjælper i Børnehuset Æblehaven på Frederiksberg i 27 år og har fravalgt at tage pædagoguddannelsen, selv om hun talrige gange er blevet opfordret af sin ledelse til at gøre det.

"Det har aldrig rigtigt passet i mit liv, og jeg har nok heller ikke den store lyst til at komme tilbage på skolebænken. Jeg trives faktisk bedst "på gulvet"

sammen med børnene, og jeg synes, jeg møder masser af faglig respekt fra mine kollegaer," siger Karina Sunne.

Tid til fordybelse

Karina Sunne blev til gengæld positivt overrasket over kompetenceudviklingsforløbet for erfarne pædagogmedhjælpere, som hun deltog i sammen med en af de øvrige erfarne pædagogmedhjælpere fra Æblehaven.

"Det var virkelig rart at få sat teoretiske begreber på nogle af de ting, man i forvejen arbejder med derhjemme, og det var meget givende at få tid til fordybelse. Vi fik også ny brugbar viden om leg, som var så konkret, at vi kunne tage det direkte med hjem, og det har blandt andet betyder, at vi har indkøbt en række nye materialer," siger Karina Sunne, der især var glad for nogle af de faglige samtaler, hun havde med andre pædagogmedhjælpere fra andre dagtilbud, som har arbejdet på området i mange år.

"Hvis jeg får tilbuddet igen, tager jeg helt sikkert imod det," siger Karina Sunne.

"Vores pædagogmedhjælpere kommer til at møde nye opgaver, og vi ønsker at give dem nogle flere redskaber."

Mere faglig selvtilid

Den pædagogiske leder i Æblehaven, Michael Søren Hoff, synes, at der er mange gode perspektiver i kommunens tiltag med kompetenceudviklingsforløb til pædagogmedhjælpere.

"Vi kan konkret mærke, at vores pædagogmedhjælperkollegaer har fået ny viden om leg, og de byder mere ind på vores møder, når vi planlægger aktiviteter. Man kan sige, at de har fået mere faglig selvtilid. Men det er også et godt tiltag, fordi det er et signal om, at vores pædagogmedhjælpere er en vigtig arbejdskraft," siger Michael Søren Hoff.

Æblehaven har prioriteret at få hovedparten af institutionens 12 pædagogmedhjælpere afsted på

Den pædagogiske leder i Æblehaven, Michael Søren Hoff, oplever, at flere af pædagogmedhjælperne i Æblehaven har fået mere faglig selvtilid efter deres kompetenceudviklingsforløb.

Forløb for uerfarne og erfarne pædagogmedhjælpere

Det overordnede formål med kompetenceudviklingsforløbene for pædagogmedhjælpere i Frederiksberg Kommune er at styrke det pædagogiske arbejde og den pædagogiske faglighed med leg og inkluderende børnefællesskaber som omdrejningspunkt.

Kompetenceudviklingsforløbene er planlagt i samarbejde med KP, og pædagogmedhjælperne er delt op i to grupper. Det er den pædagogiske leder i den enkelte institution, der har besluttet, hvem der skulle tilbydes et kompetenceudviklingsforløb.

Kompetenceudviklingsforløbet for erfarne

kursus. To pædagogmedhjælpere, herunder Karina Sunne, har været i institutionen i en årrække og kom afsted på det udvidede kursus, mens de øvrige er unge, som har været i institutionen i mindre end et år, og som derfor kom på det kortere kursus.

”Der var enkelte, hvor det var mindre relevant, fordi de allerede havde meddelt, at de var på vej væk for eksempelvis at starte uddannelse. Men tilbagemeldingerne fra dem, der har været afsted, har alle været gode. Så vi vil helt klart prioritere det igen, hvis vi får muligheden,” siger Michael Søren Hoff.

“Det er også et godt tiltag, fordi det er et signal om, at vores pædagogmedhjælpere er en vigtig arbejdskraft.”

Så længe der er efterspørgsel

Der er gode muligheder for, at både Karin Sunne og hendes pædagogmedhjælperkollegaer kan komme afsted på flere forløb.

Sigrød Knap fortæller, at responsen på de forløb, der er afholdt, har været overvældende god.

”Der har været virkelig stor tilfredshed med sammensætningen af forløbene og den praksisnære tilgang, så det er meget tænkeligt, at det er en vej, vi vælger at fortsætte ad. Men vi har ikke besluttet noget endeligt endnu,” siger Sigrød Knap.

Der vil dog blive afholdt flere kurser i den første runde kompetenceudviklingsforløb om børnefællesskaber og leg.

”Vi har haft 116 pædagogmedhjælpere igennem indtil videre, og der er netop blevet oprettet et ny hold. Så vi bliver ved, så længe der er efterspørgsel.” ●

Dit medlemskab giver adgang til attraktive forsikringer

TJM Forsikring er
Danmarks eneste
fagforeningsejede
forsikringsselskab.

Ingen aktionærer
betyder høj
kvalitet
til lave priser.

Scan QR-koden, eller læs mere på
tjm-forsikring.dk/lfs

Kalender

16. september

Special-
bestyrelsesmøde
12.00 – 17.00
Sal A

Generalforsamling
Specialområdet
18.00 – 21.00
Sal A
Tilmelding:
www.lfs.dk

19. september

Almen-
bestyrelsesmøde
10.00 – 16.00
Sal A

Generalforsamling
Almenområdet
18.00 – 22.00
Arbejdersmuseet,
Rømersgade 22,
1362 København
Tilmelding:
www.lfs.dk

23. september

Hoved-
bestyrelsesmøde
9.30 – 16.00
Sal A

26. september

Medlems-
arrangement:
Introduktion til
børneyoga og
mindfulness
17.30 – 19.30
Sal B
Tilmelding:
www.lfs.dk

27. september

Faglig fredagsbar
16.00 – 23.00
Sal A og gården

30. september

Medlems-
arrangement:
Børn og seksualitet
i dagtilbuddet
17.30 – 19.30
Sal A
Tilmelding:
www.lfs.dk

Medlems-
arrangement:
Introduktion til
børneyoga og
mindfulness
17.30 – 19.30
Sal B
Tilmelding:
www.lfs.dk

1. oktober

Medlems-
arrangement:
Borgere med
handicap har også
en seksualitet
18.00 – 20.00
Sal A
Tilmelding:
www.lfs.dk

4. oktober

Almen-
bestyrelsesmøde
08.30 – 13.00
Sal A

8. oktober

Medlems-
arrangement:
Craft-psykologi
17.30 – 20.00
Sal A
Tilmelding:
www.lfs.dk

9. oktober

Special-
bestyrelsesmøde
09.00 – 16.00
HB-salen

21. oktober

Medlems-
arrangement:
Sanser og mindful-
ness for børn
17.30 – 19.30
Sal B
Tilmelding:
www.lfs.dk

Bestyrelsesmøde
Dagplejen
18.00 – 21.00
Kantinen

24. oktober

Medlems-
arrangement:
Sanser og mindful-
ness for børn
17.30 – 19.30
Sal B
Tilmelding:
www.lfs.dk

LFS kor

LFS-koret øver
torsdage mellem
18.30-20.00 i
kantinen i LFS.

Er du ikke allerede med i koret, men har lyst til at
synges, kan dette sagtens lade sig gøre.
Kontakt Lisbeth Waidtløw på lisw@foa.dk

Følg også din fagforening på de sociale medier

Facebook:
[www.facebook.com/
LFSfagforening](https://www.facebook.com/LFSfagforening)

Instagram:
[LFSfagforening](https://www.instagram.com/LFSfagforening)

LFS Senior

Klubben for førtidspensionister – efterlønner og pensionister

Medlemsmøder:

21. oktober 2024

– Navernes historie

Medlemsmøde kl. 11 i LFS sal A, Sorøgade 4-6, 2100 Kbh. Ø. Foredrag om Navernes historie, som er en spændende beretning om, hvordan laugsvæsenet opstod i senmiddelalderen, om at være en svend på valsen, om håndværkernes ritualer, om konflikter med myndighederne og om nutidens svende på valsen. Foredraget er en kombination af fortælling, billeder og sange til akkompagnement af harmonika.

Bemærk: Der er ny indgang til sal A, som er fra døren i bunden af gården.

20. november 2024

– Underholdning

Medlemsmøde kl. 11 i LFS sal A, Sorøgade 4-6, 2100 Kbh. Ø.

Guitar Kaj ved Bertil Abildgaard underholder med sang og sjove historier.

Ekstra ture:

9. oktober 2024

– Posthusmuseet (Enigma)

Vi mødes kl. 11 på Posthusmuseet (Enigma), som ligger Øster Allé 3, København Ø. Det er lige ved Triangelens Metrostation. Man kan med fordel købe billet på nettet, og er du medlem af Ældresagen er der 20 procent rabat.

De, der har lyst, spiser efterfølgende frokost på X-Pressen, Århusgade 10.

5. november

– Den Hirschsprungske Samling

Vi mødes kl. 11 på Den Hirschsprungske Samling, Stockholmegade 20, 2100 Kbh. Ø.

Vi skal se udstillingen 'Kvindernes moderne gennembrud', som er en

udstilling om de "glemte" kvindelige kunstnere i en tid, hvor man ikke anerkendte, at kvinder selvstændigt kunne male.

De, der har lyst, spiser frokost sammen under uret.

Husk: Ekstrature betaler man selv.

Bemærk, at du som pensionist/efterløner i LFS automatisk er medlem af Faglige Seniorer, som tilbyder foredrag og kurser.

Du kan se de enkelte aktiviteter og tilmelde dig via: www.fagligsenior.dk/aktiviteter/?kommune=København

Find seniorklubben på www.lfs.dk

TJEK KALENDEREN PÅ LFS.DK

Tjek altid kalenderen på forsiden af www.lfs.dk, hvis du vil være sikker på at vide, hvad der foregår i LFS. Der kan opstå aktiviteter og møder efter, at bladet er sendt til tryk.

Udgivelsesplan 2024

Nummer	Deadline	Udgivelsesuge
8/2024	3. oktober	42
9/2024	31. oktober	46
10/2024	28. november	50

Myte

ER DET VIRKELIG SUNDT AT KEDE SIG?

”Intelligente mennesker keder sig aldrig”, eller ”det er sundt at kede sig”, er to sætninger, mange nok har hørt i løbet af deres liv.

Men det er en myte, at det er sundt at kede sig, fortæller Anne Kirketerp, psykolog og ph.d.

Hun forklarer, at hjernens største område, Default Mode Network, bliver aktiveret, når vi ikke laver noget. Dette netværk kaldes også vores selvbevidsthedscenter. Når hjernen er i denne tilstand, har den en tendens til at springe fra idé til idé uden nogen bestemt retning eller intention.

”For mange betyder det, at hjernen begynder at kværne, når vi har overskudsopmærksomhed,” siger Anne Kirketerp og fortsætter:

”Det er en smart del af vores hjerne. For det er den, der sørger for, at vi når at få indkøbt vinterstøvler, inden vinteren kommer, og at vi har toiletpapir, når coronakrisen rammer os. Men hvis vi har for lang tid og ikke kan komme ud af kedsomheden, så er det, vi begynder at tænke

på katastroferne i vores liv og tænke mange negative tanker, og det er ikke sundt,” siger Anne Kirketerp.

Anne Kirketerp advarer om at gøre det, som hun kalder en tom handling, når vi keder os.

”En tom handling vil svare til, at du spiser lidt mandler, hver gang du er sulten. På samme måde kan vi udføre en lille handling, som ikke er nok, når vi keder os, som for eksempel at tjekke Instagram eller Facebook på vores telefon. Men du laver ikke noget, hvor du medvirker til selve handlingen, og derfor forbedres dit humør ikke,” siger Anne Kirketerp.

Men kan det så slet ikke være sundt at kede sig?

”Det er sundt, hvis det får en til at sætte sig ned og mærke: Hvad har jeg egentlig brug for? Og det er sundt at mærke, om man har brug for en lidt større udfordring. Men det er ikke sundt for os at lave ingenting,” siger Anne Kirketerp. ●

SANDT ELLER FALSK ?

Man kan have viden, som man troede, var helt rigtigt, men som i virkeligheden viser sig at være noget værre vrøvl. Myter udtrykker forestillinger om, hvorfor verden ser ud, som den gør, og hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Hvis du har en myte, som du vil have, at vi undersøger, så send en mail til lfsnyt@lfs.dk